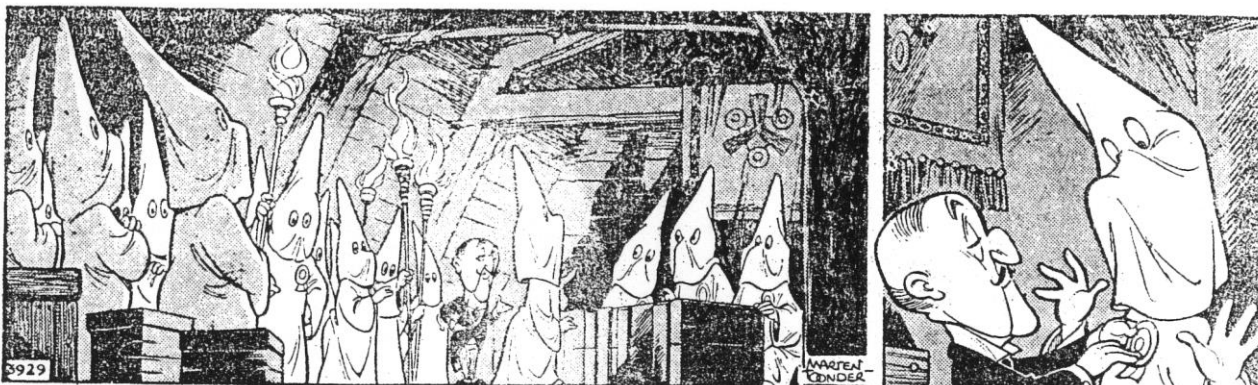

Tom Puss – GENBRÖD (Episod 88, 3929–3981)

88 episoden, 53 strippar, publicerat i DN 1960-09-17—1960-11-18 och 1993-11-04—1994-01-10

3929

Som vi alla vet är den sociala revolutionen över. Packet vann. Ingen gentleman kan längre räkna med att bli fraktad i bärstol av sina underlydande. Det är i stället populasen som kör omkring i stora plåtbilar och rentav åtnjuter samma rättigheter och skyldigheter som de ädelborna.

Så kan det naturligtvis inte få fortgå. I största hemlighet har därför en hjäl-

temodig motståndsrörelse bildats. Det är GENBRÖD, Gentlemännens brödraskap. "Gentlemän i hela världen, förenen Eder!" lyder deras slogan. "Packets supremati måste krossas. Det går ett spöke genom världen. Solen sjunker röd. Gentlemännens tidsålder dagas!"

GENBRÖD:s möten är så hemliga att ingen vet vem som är vem. Den om-

askerade herrn är dock Horace Bleesworth-Beltingshire som leder de invecklade invigningsceremonierna. Just nu når han fast föreningens emblem på en ny medlem.

– I dag inleds er provotid som novis, säger han. GENBRÖD:s ögon följer alla era steg, så gör ert yttersta! Och ert första uppdrag blir ingenting mindre än projekt B!

3930

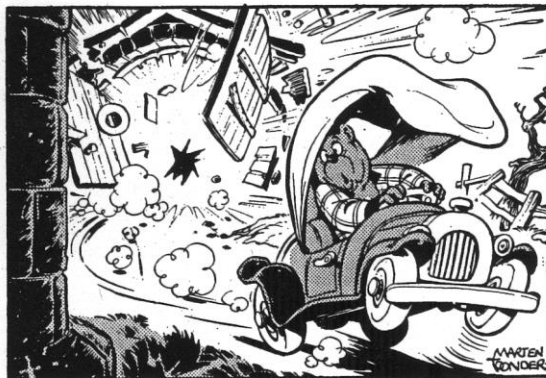
En dag fick Oliver B. Bumble årets slutskattsedel med posten och blev lika rasande som vanligt.

– Vem inbillar sig den där tjänsteman Dörrknackare egentligen att han är? fråste han och skyndade ut till garaget för att hämta Gamla Farten. Det är sant att pengar saknar betydelse för en gentleman – men det finns gränser!

Just som han skulle starta den gamla rullande trotjänaren hörde han ett tickande ljud från bilens underrede.

– Vad ska det här föreställa? mumlade han och drog fram ett paket med en klocka under bilen. Vad menar Josef med att lämna underliga väckarklockor i garaget? Jag måste tala allvar med honom om hans slarv!

3931

Men en strängt upptagen gentleman måste ägna sig åt en sak i sänder och därför lade han undan klockan på en hylla, startade bilen och körde ut i det fria.

Och knappt hade han nått uppfartsvägen förrän en kraftig explosion bakom honom förvandlade hela garaget till splitter!

3931

Förvirrad och omtöcknad vacklade Bumble ut ur sin bil och stirrade på sitt före detta garage. Från slottets kök kom Josef springande.

– Herr Oliver! ropade han. Har ni gjort er illa? Jag hoppas ingenting allvarligt hänt om ni tillåter.

– N... nej, bortsett från garaget, stammade Bumble. Men det var på håret! Ge mig ett glas vatten, Josef!

Den trogne tjänaren ilade tillbaka till sitt kök men just då kom nästa explosion, och inför hans förfärade blickar rasade köket ihop över alla grytor och kastruller.

– Vad är det som händer? skrek en förtvivlad slottsherre.

– Allt exploderar om jag så får uttrycka mig, sade Josef som nu satt

på gräsmattan i något justerat tillstånd. Detta saknar inte sina risker, herr Oliver! Om jag varit därinne så hade jag sannolikt råkat illa ut.

– Jaja, men tänk inte bara på er själv hela tiden! snäste Bumble. Vår för måste en gentleman alltid göra allting själv? Skattsedlar och explosioner, allt ska han reda ut!

3932
- Gör någonting, Josef! uppmanade Bumble. Antagligen är det elektriska systemet överansträngt. Ring på en elektriker!

Den trogne tjänaren skyndade tappert in i huset igen.

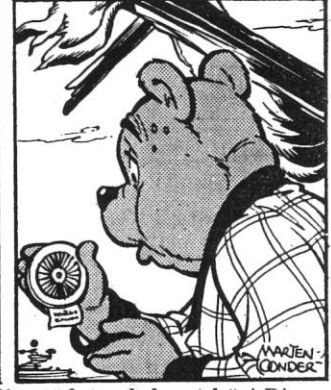
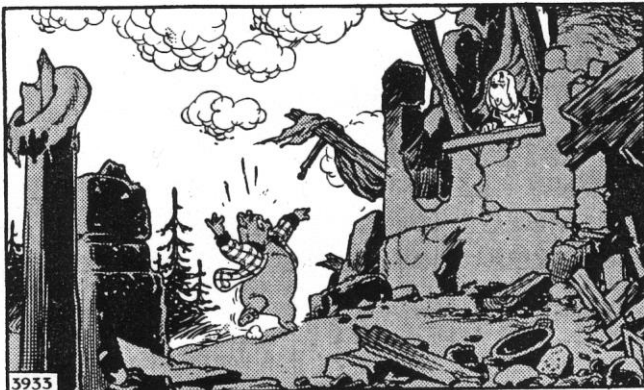
- Vilken olycksdag! suckade Bumble. Vanvettiga skattekrav och vanvettiga explosioner. Var ska det sluta?

Tydligt inte än, för i detsamma kom den tredje explosionen. Tryckvågen kastade omkull Bumble på gräsmattan och där blev han sittande.

Omsider visade sig hans betjänt i resterna av biblioteksfönstret. Uppenbarligen tyckte även han att alla gränser vid det här laget var passerade, men i kraft av sin långa erfarenhet av

tjänande i bättre hus lyckades han behålla självkontrollen.

- Ni får ursäkta, herr Oliver, sade han, men era indianböcker har just exploderat. Misstanken att det elektriska systemet är inblandat synes därmed ogrundad. Det förefaller mig snarare vara fråga om någon sorts kriminella illdåd av tredje person, om jag så får uttrycka mig!

3933
Att se sitt kära slott plötsligt förvandlas till en ruin av en serie explosioner kan bli för mycket för vem som helst. Bumble var i det avseendet inget undantag.

- Stå inte bara där i fönstret och se sotig ut, Josef! skrek han. Måste jag göra allting själv?

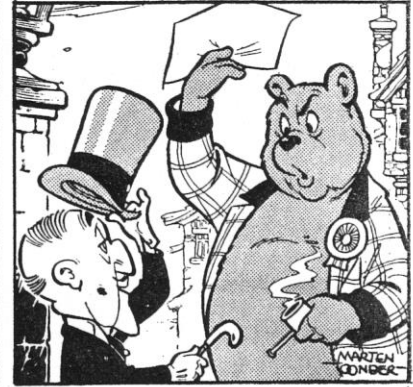
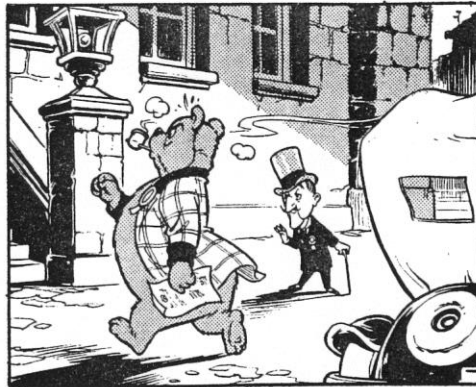
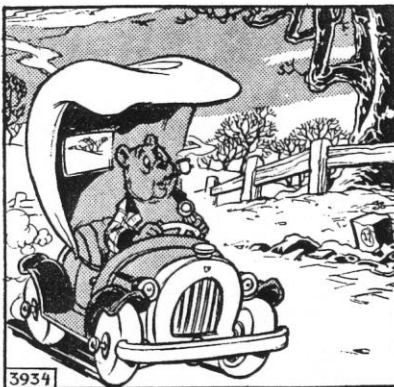
- Ni får ursäkta, herr Oliver, sade

betjänten. Men när era indianböcker exploderade blev jag träffad av "Winnetous sista pil", i klotband. Och mitt livré...

- Sluta klaga! röt Bumble. Var ni blir träffad av indianböcker är totalt likgiltigt, och ert yttre får ni faktiskt vårda själv. Ni borde skämmas över er själviska attityd, Josef! Se i stället till

att det blir städad och lagat här! Ring efter en murare och en fönstertvättare!

Josef försvann in i ruinen och Bumble skrek högt av smärta för han hade just trampat på ett vasst föremål. Det var nålen till ett rockemblem av något slag. Runt dess kant stod med utsirade och förgyllda bokstäver: "Gentlemän i hela världen, förenen Eder!"

3934
Bumble läste devisen på emblemet: "Gentlemän i hela världen, förenen Eder!" och långsamt klarnade hans ansikte.

- Synnerligen välfunnet, mumlade han. Det är skönt att veta att man inte är en ensam gentleman i allt sitt elände!

Därmed satte han fast emblemet på sitt eget rockslag och körde in till staden för att tala allvar med skatteverket.

- Jag ska minsann visa den där Dörrknackare vem han stungit haver! tänkte han. Om någon förstår hur jag menar.

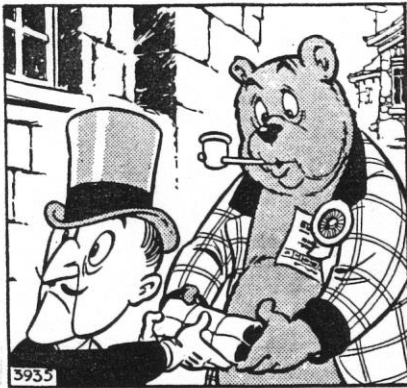
Han bromsade in framför Bumblestones stadshus och marscherade med stolta steg mot ingången. Därvid passerade han en välklädd herre som stirrade stort på hans rockslag.

- En ny kandidaterande GENBRÖD-

medlem, mumlade han och hejdade gentlemannen. - Är ni här för attentatet? viskade han.

- Uh? sade Bumble, men i detsamma såg han att främlingen bar samma sorts emblem som han själv.

- Just det! sade han förtröstansfullt och viftade med sin skattesedel. Allt det här och dessutom sprängtattatet. Det är inte klokt vad vi gentlemän har att tampa med!

Den välklädde främlingen log ett tunt leende.

– Gör ert bästa, uppmanade han. Ni har GENBRÖD:s ögon på er, glöm inte det! Solen sjunker i rött!

– Verkligen? sade Bumble. I så fall blir det fint väder i morgon – det brukade i varje fall min käre fader säga!

– Förvisso, förvisso, mumlade den

andre. Det var uppenbart att han hade tankarna på annat håll, för han såg sig förstulet om och smög sedan åt Bumble ett litet paket. Så gjorde han en hälsningsgest med armen. – Ni vet vad ni har att göra! viskade han och skyndade bort.

Bumble såg oförstående efter honom och vägde det tunga paketet i handen.

– Egendomlig liten herre, sade han.

Overarbetad, skulle jag tro. Och undra på det så mycket som vi gentlemän har att brottas med. Men vad gör jag nu med det här paketet?

Han beslöt att lämna in det på den närbelägna polisstationen när han var klar med skatteverket. Och därmed skyndade han raka vägen till herr Dörrknackares kontor.

– Ja? sade herr Dörrknackare irriterat. Har ni avtalat tid?

– Nej! sade Bumble med kraft. Och för övrigt är ert sätt att bemöta oss gentlemän rent vedervärdigt, Dörrknackare! Inte nog med att ni skickar härresande skattekrav. . .

– Ingen tid avtalad, alltså, sade herr Dörrknackare i sin snustorraste ton. I så fall åligger det er att först inkomma

med en skriftlig ansökan därom. God morgon!

– Nej, hörnu hallå där! sade Bumble argt. Det är tack vare mina skatter som ni sitter här och gör er bred, ska jag be att få säga om ni förstår hur jag menar! Och det tänker jag inte finna mig i!

– Eventuella överklaganden må inlämnas i triplikat, påminde den snus-

torre. Men jag skulle inte tillråda en dylik åtgärd. Det förekommer alltför ofta att våra taxeringsbeslut är tilltagna i underkant, och en förnyad granskning av era deklARATIONER skulle rentav kunna . . .

Bumbel rusade ut ur rummet. Han var så rasande att han totalt glömde paketet.

– Det är rent skamligt! väste Bumble när han lämnade stadshuset och dess omöjliga tjänstemän. Inte nog med att skatterna ruinerar oss gentlemän, man består inte ens ett anständigt bemötande av. . .

Här avbröts tankegången av en formidabel explosion bakom honom. I en sky av tegelstenar, murbruk och skat-

tehandlingar i triplikat kastades han omkull i rännstenen.

– V. . . vad skulle det där vara bra för? stammade han förvirrad.

– En explosion! skrek borgmästare Dickerdack och rusade hjärtängslig in i sitt kära stadshus.

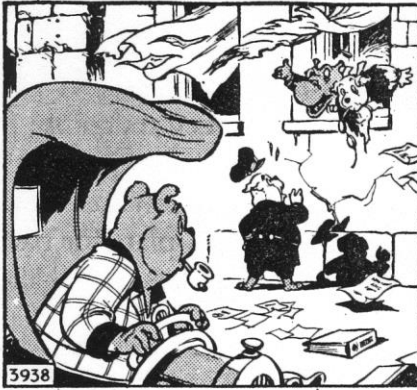
– Ja, nu igen, mumlade Bumble. Det

är förskräckligt! Skattekrav och detonationer överallt omkring mig.

Just som han klev in i Gamla Farten för att köra till lugnare trakter dök en snustorr men omtöcknad tjänsteman upp i sitt fönster.

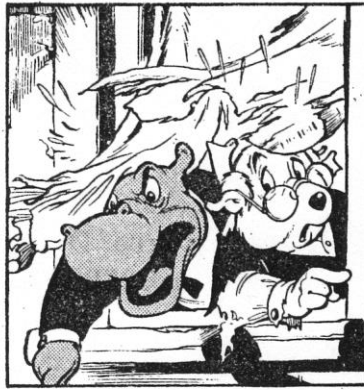
– Hjälp! ropade han med svag röst. Attentat! Polis! Sprängattentat mot skatteverket!

3938
- En kriminell gärning! skrek herr Dörrknackare. En vettvilling har varit i farten och förstört mitt kontor och mina papper!

- Just det, polis! Hjälp! instämde borgmästare Dickerdack som dök upp vid hans sida i samma fönster.

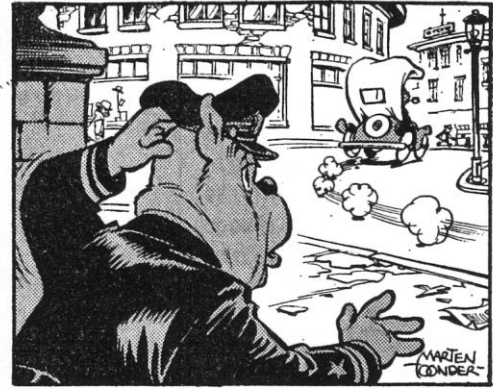
- Vad skriker herrarna för? undrade polischefen Bill Bark som hade vägar- na förbi. Något på tok?

- Nej för all del! sade den folkvalde förargat. Stadshuset har bara sprängts i småbitar. En ren bagatell!

- Ett bombattentat! pep herr Dörrknackare. Det var en bomb under mina taxeringsutdrag! Eller ovanpå.

- Ja, gör någonting, Bark! uppmanade borgmästaren. Stå inte bara där! Grip den skyldige. det är det ni är till för!

Polischefen gjorde en avmått honnör och såg sig om efter attentatorn. Men där syntes bara Gamla Farten som långsamt körde bort.

- Bumble? mumlade polischefen. Skulle han vara en politisk dynamitard? Nej, det vore väl ändå i roligaste laget!

3959
Samma kväll hade GENBRÖD ett nytt hemligt möte.

- Vår kandiderande medlem ska nu rapportera hur projekt B förlopt, sade stormästaren. Stig fram, kandidat!

En av de maskerade figurerna snubblade fram, klädd i en alldeles för stor kåpa.

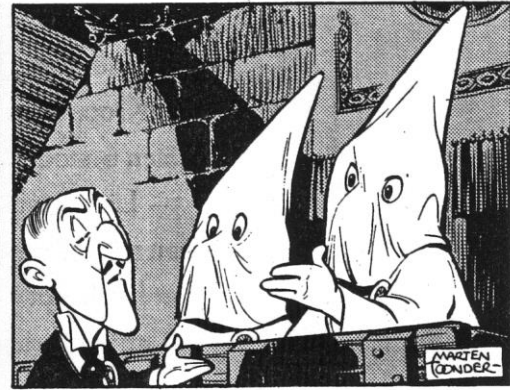
- Jorå, det gick fint! fnissade han. Jösses vilken smäll! Synd bara att jag

tappade mitt emblem. Men det är för att den här klänningen är för stor.

- Tappat ert emblem? upprepade stormästaren bestört. Det var ytterst allvarligt! Ert slarv måste bestraffas! Från och med nu degraderas ni till enklare novissysslor som att tillreda explosiva varor och dylikt.

- Färsigt! tyckte kandidaten obekymrat. Göra bomber är kul!

Han försvann och stormästaren

vände sig till GENBRÖD:s kontaktofficer, sir Blesworth-Beltingshire. - Vem utförde attacken mot skattekontoret? Det var professionellt skött!

- En ny kandiderande medlem, sade sir Blesworth. Han är mig obekant men han bar vårt emblem. En lovande talang!

3940
Nästa morgon körde Bill Bark ut till Bumblestone Castle. Han hade ju sett Bumble lämna platsen kort efter explosionen i stadshuset, och herr Dörrknackare hade vittnat om gentlemanens obilliga vrede över sin taxering.

Men polischefens misstankar föreföll honom själv grundlösa när han kom fram till det ramponerade slottet.

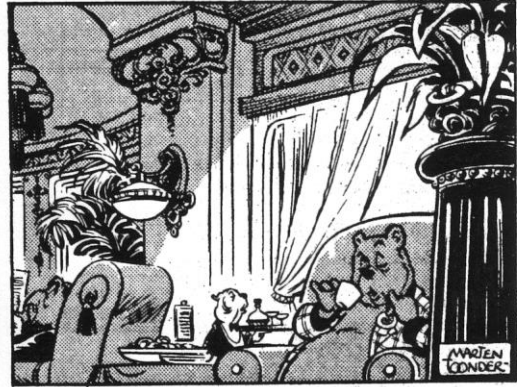
- Ett kriminellt vansinnesdåd om ni tillåter, sade betjänten Josef. Herr

Oliver bor tills vidare på Rostiga Guld tuppen inne i staden medan reparationserna pågår.

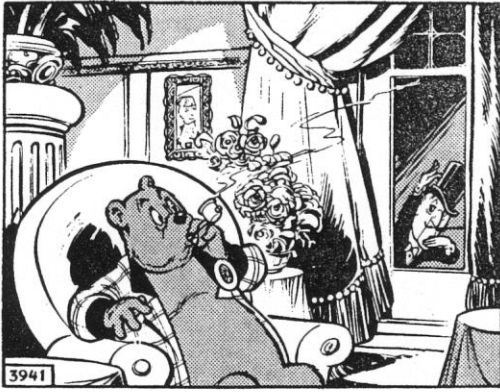
- Ett sprängattentat här också? muttrade polischefen. Varför har ni inte underrättat polisen?

- Herr Oliver gav sig inte tid med dylikt, sade Josef. Han nöjde sig med att beordra uppstädning här, om ni ursäktar.

Bumble satt mycket riktigt på stadens lyxigaste hotell, men han trivdes inte alls.

- Det är trevligare hemma, muttrade han. Men gentleman i min ställning förväntas alltid välja det dyraste och mest luxuösa, om någon förstår hur jag menar.

- Fruktansvärt, muttrade Bumble som kände sig hjärtligt uttråkad i den lyxmiljö som Rostiga Guld tuppen erbjöd. Ingenting besparas en gentleman! Som ett ändlöst grått vakuum ligger framtiden framför honom. . .

Någon knackade på fönsterrutan bredvid honom. Det var den okände gentlemanen som gett honom ett paket vid stadshuset.

- Aha, tänkte Bumble. Han söker ständsmässigt sällskap. Nåväl, jag ska bjuda in honom på en drink.

Främlingen väntade ute på den månbelysta terrassen.

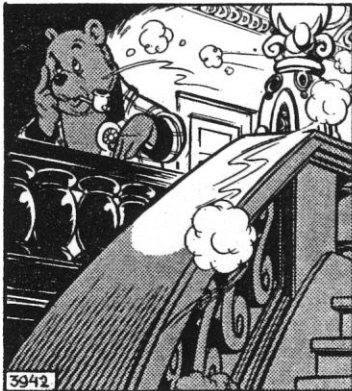
- Ett utmärkt val, sade han mystiskt. Detta hotell har chanserat till en drivbänk för uppkomlingarnas råa förlustelser!

- Verkligen? sade Bumble och såg sig oroligt om.

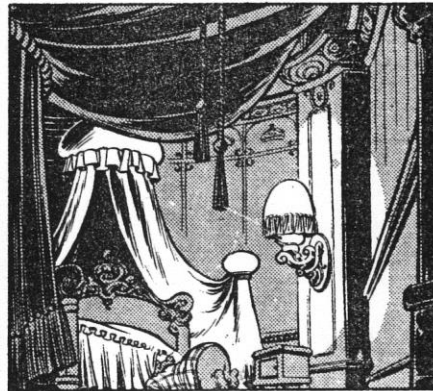
- Ja, sade den andre. Men gör ert bästa och minns att GENBRÖD:s ögon följer er överallt. För övrigt finns den färdig i ert rum och ni vet hur den fungerar!

Därmed försvann han, efterlämnande en mycket grubbelsam gentleman.

- Vad kan han ha menat? undrade Bumble och återvände in i hotellet. "Den finns i ert rum och ni vet hur den fungerar". Nonsens! Den där lille herrn är uppenbarligen utarbetad och vet inte riktigt vad han säger. Synd, han verkade så trevlig i övrigt.

Inne i hans rum syntes ingenting ovanligt men inom kort blev han

medveten om ett dämpat tickande under sängen. Han böjde sig ner och halade fram ett brunt paket.

- En väckarklocka? undrade han. Men vad gör den under sängen?

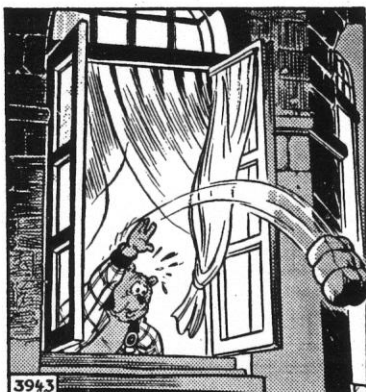
Men så stelnade han till i fasa för han mindes den egendomliga klockan i sitt eget garage ögonblicken innan detta upphörde att existera. Dessutom

hade han nyligen läst en tidningsartikel om tidsinställda bomber.

- En bo... bo... bomb! stammade han. Dynamitarden är efter mig! Den där lille herrn ville varna mig om någon förstår hur jag menar!

Och han rusade bort till fönstret med det tickande paketet.

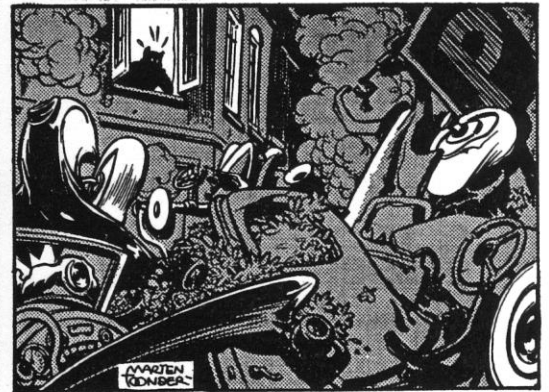
Bumble öppnade fönstret på vid gavel och kastade ut det tickande paketet. En väldig explosion följde och tryckvågen slungade honom tillbaka in i rummet. Där blev han liggande en stund och lyssnade om-töcknad till larmet och oväsendet utanför.

- Fruktansvärt! viskade han och släpade sig tillbaka till fönstret. Bom-

ben hade exploderat mitt på parkeringsplatsen och snabbskrotat ett flertal av hotellgästernas bilar. I träden dinglade röda baklysen och förkromade kylarprydnader, och häckar och rabatter var överallt täckta av glas och splittr.

- Det är verkligen häpnadsväckande vad en gentleman kan åstadkomma, mumlade Bumble. Om jag inte

varit så kvick i vändningarna kunde det ha blivit jag som exploderat, om någon förstår hur jag menar. Men nu förstår jag: det är en terrorist med massor av sprängämnen som är ute efter mitt liv! Den där lille främmande herrn har redan varnat mig två gånger; jag borde ha lyssnat bättre på honom!

Bumble skyndade ut för att ta en överblick av vad han ofrivilligt ställt till med. Det såg inte bra ut.

- Bumble nu igen, utbrast polischefen som anlände kort därpå. Så fort det blir en explosion nånstans så kan man vara säker på att han är där!

- Ja, det är för eländigt, klagade Bumble. Det var en bomb som var

avsedd för mig, Bark! Allt exploderar vart jag går!

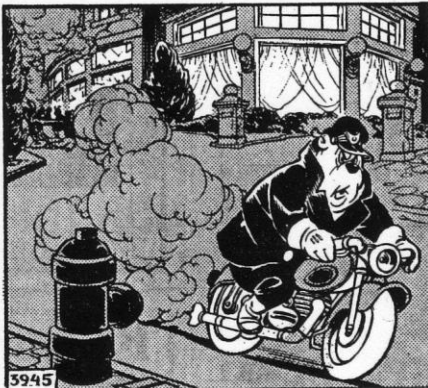
- Hm, sade polischefen. Har ni så våldsamma fiender?

- Visst inte! sade Bumble. Fast nog verkar det så, fast jag alltid varit en vänsäll person. Nyligen gav jag rent av Josef en ny klocka. Men världen är otacksam! Antagligen därför att jag är den siste av min sort.

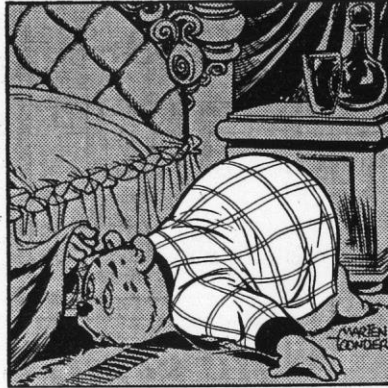
Polischefen skrattade kallt. Han trodde inte ett ord av vad Bumble sade. Men bakom ett träd tittade sir Blesworth-Beltingsshire fram och nickade belåtet.

- Utsökt, mumlade han. Denna kandidat är ett geni! Ej blott hans val av avskumshotell utan desslikes hans välsmorda munläder är av yppersta klass. Han kommer att gå långt!

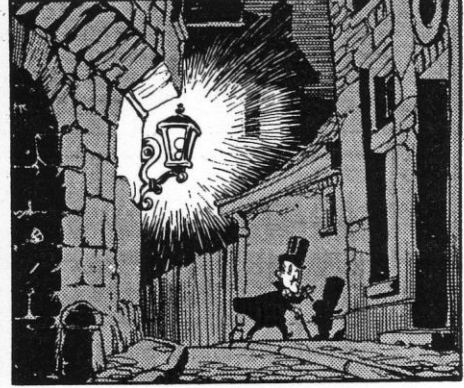
Det var en mycket tankfull polischef som omsider körde från sprängplatsen.

- Svårt fall, muttrade han. Uppenbarligen en anarkistisk sammansvärjning, men av vem? Bumble kanske - om det inte vore för att hans eget slott också sprängts. Hm, i natt lär det inte bli någon sömn!

- I natt blir det ingen sömn! kved samtidigt Bumble som kröp omkring på alla fyra i sitt hotellrum och letade efter fler bomber. Vem kan ligga bakom dessa illdåd? En anti-rörelse riktad mot gentlemän? Möjligen, men det är ju vansinnigt!

- Gentlemän i hela världen, förenen eder! gnolade samtidigt sir Bles-

worth-Beltingsshire medan han skyndade genom staden på väg till ett nytt hemligt möte med GENBRÖD.

- Uppkomlingarnas tomma prål har sprängts i bitar. Solen sjunker röd och tiden är inne för gentlemännens revolution. På ruinerna av packets samhälle ska vi bygga gentlemännens rike, med rättigheter för de ädelborna och skyldigheter för plebejerna!

- Allt fortskrider enligt planerna, rapporterade sir Blesworth. Vår nye kandidat har just sprängt en hel parkeringsplats med packets skrytbilar. En underbar syn! Och vad mera är: han stannade lugnt kvar på platsen, lät sig förhöras och satte polisen på ett falskt spår!

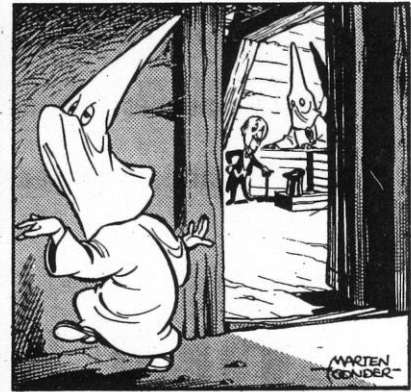
Det mumlades beundrande i rummet.

- Därför föreslår jag att vi ger denna kandidat extra stöd i hans ansträngningar att störta detta eländiga samhälle överända, fortsatte sir Blesworth. Han bör utrustas med bättre redskap än tidsinställda sprängladdningar!

- Ett gott förslag, sade stormästaren. Stig fram, broder bombmakare!

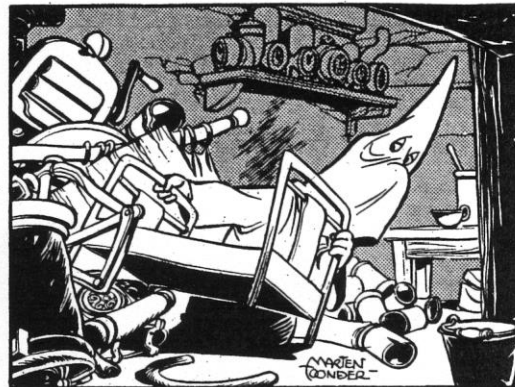
Novisen i den för stora kåpan

kom snubblande. - Det fixar jag! lovade han ivrigt. Det ska bli grejor, gott folk, hähä!

Fnissande av förtjusning försvann han ur rummet och stormästaren såg ogillande efter honom.

- Hm, muttrade han. Nog för att han vet hur man handskas med sprängmedel. Men hans uppträdande är förfärligt!

Novisen som tillverkade bomber skyndade nedför trapporna och ut på gatan, förtjust fnissande och gnolande under den stora GENBRÖD-kåpan som han glömt att ta av sig. Av en händelse råkade Tom Puss ha vägarna förbi. Han stannade och tittade häpet efter den flaxande uppenbarelsen.

– Bra sent på säsongen för karnevaler och maskerader, mumlade han för

sig – och tappade sedan intresset för företeelsen, tyvärr.

Novisen skyndade vidare tills han kom till ett skjul vid en bakgata. På gården hängde några nytvättade kåpor till tork på ett klädstreck och över skjulet satt en skylt med texten "Tvetteria".

Novisen gick in i skjulet och drog

fram en rostig barnsäng under en hög med bräte.

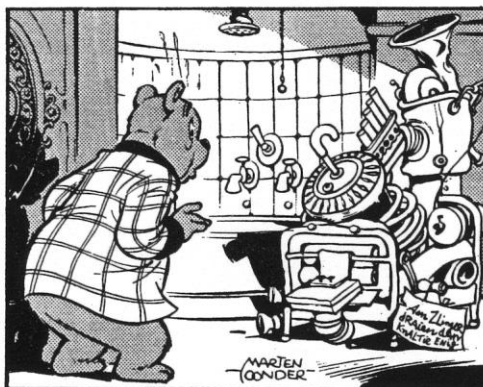
– Bra järnrör i den här, mumlade han. Nu ska jag bara fixa till ett rejält handtag också. Lattjo! Det är väldigt fint folk i GENBRÖD, men dom är kul ändå! Jag minns inte när jag haft så lajbans. Synd bara att kåpan är för stor!

Tidigt nästa morgon väcktes Bumble av en knackning på hotellrummets dörr. Till sin häpnad fann han att det var den lille mystiske gentlemannen igen.

– K... kom in! stammade han. Jag måste tacka er för...

– Sch! viskade den andre. Ert urval är bra, vi är synnerligen nöjda. Den här gången finns den i badrummet!

Bumble bleknade.

– Nu igen! viskade han. Tar mina provningar aldrig slut?

– Snart nog så, lugnade den andre. Men denna gång är det något alldeles extra! Gör ert bästa. Slutet är nära!

Han stoppade fingrarna i öronen, bugade sig och försvann.

På skälvande ben gick Bumble till badrummet och öppnade dörren. Där-

inne stod en underlig maskin som tycktes var gjord av en babysäng. En skriven instruktion medföljde: "Var snell och vrid hanntaget så blir det en väldigt smell!"

Med kallsvetten i pannan rusade Bumble till telefonen.

– Hotellet exploderar om man vrid handtaget! skrek han. Gör någonting!

– Vad är det ni säger? ropade den yrvakne hotelldirektören.

– Det är Bumble! kved rösten i luren. Det är en barnsäng i mitt badrum och om man vrider på handtaget så exploderar den.

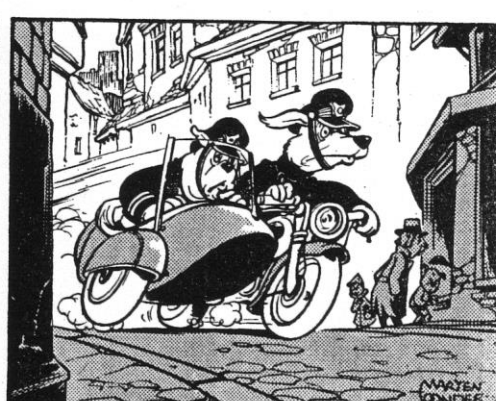
– Ska det här var någon sorts skämt...? började hotelldirektören men så erinrade han sig föregående kvälls våldsamerheter på parkeringsplatsen. – Vrid inte på det, snälla herr

Bumble! skrek han. Vad ni än gör, gör ingenting!

Varpå han ringde polisen. På polistationen satt en föga utsövd Bill Bark och bladdrade dystert i sina rapporter.

– Vad säger ni! röt han. Vad gör Bumble med en barnsäng? Alltid denna förbaskade Bumble. Nåja, rör ingenting, direktören! – ÖK! Var är ni? Ett nytt attentat!

– Var då? undrade vakthavande överkonstapeln.

– Hos Bumble förstås! fnös polischefen. Var annars?

– Och var finns han? frågade överkonstapeln praktiskt.

– I sitt badrum! fräste Bill Bark. Raska på!

Och ÖK:n gav gas och det bar av – till Bumblestone Castle.

Polischefen satt i så djupa tankar under färden att han inte märkte vart det bar förrän de nalkades Bumbles gamla slott.

- Vad gör vi här? fråste han.
- Ni ville ju träffa Bumble, påminde överkonstapeln.
- Jamen inte här! utbrast Bill Bark. Han bor på Rostiga Guld tuppen, lyxhotellet inne i stan!

Just då anlände Tom Puss som var orolig för sin gamle vän.

- Vad pågår här? undrade han. Slotet är ju nästan en ruin!

- Sprängattentat! sade polischefen dystert. Allting tycks explodera där den där Bumble drar fram.

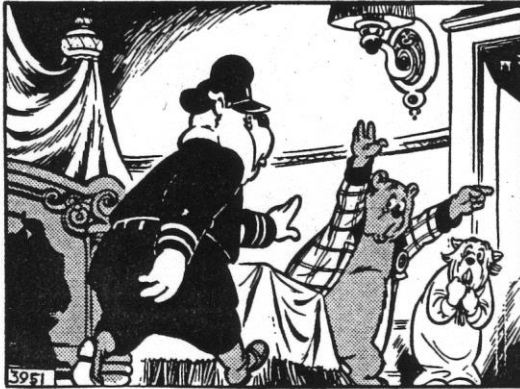
- Kors då, sade Tom Puss. Inte

visste jag att han hade så våldsamma fiender.

- Inte vi heller, men något skumt är det, muttrade Bill Bark och klev in i motorcykelns sidovagn igen. Tillbaka till stan, överkonstapeln! Full gas!

Och nog behövde det skyndas på, för nu hade Bumble och hotelldirektören börjat undersöka den mystiska barnsängen närmare.

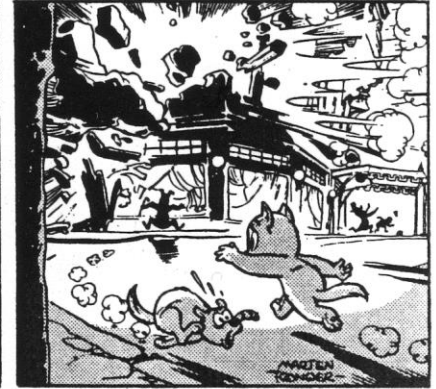
- Därinne finns den! sade Bumble och pekade med ett darrande finger på badrumsdörren. En barnsäng! Ett nytt fruktansvärt anslag mot mitt unga liv, och polisen gör som vanligt ingenting. Vilken tur att min käre gamle far inte...

- Tig! fnös Bill Bark och marscherade in i badrummet. Men han dämpade sig något vid åsynen av vad där fanns.

- Rör inte handtaget, konstapeln! skrek hotelldirektören med gäll röst.

- Nonsens! muttrade polischefen. Hur skulle det här kunna vara ett attentat mot Bumble om det är meningen att han själv ska vrida på handtaget? Bara ett dåligt skämt. Som om vi poliser skulle vara sysslösa! Dygnet runt jagar jag den där för-

baskade dynamitarden, medan ni bara...

Därmed började han i rent trots veva på handtaget. Det var olämpligt gjort. Från någonstans i maskinens inre hördes ett fräsande läte, och Bill Bark som anade oråd hann precis ut ur badrummet innan detta exploderade tillsammans med större delen av hotellet.

- Gräsligt, hostade Bumble och kravlade ut ur resterna av hotell Rostiga Guld tuppen. Den där barnsängen var avsedd för mig! Det ena attentatet efter det andra och polisen kan inte göra någonting utom att utlösa nya explosioner!

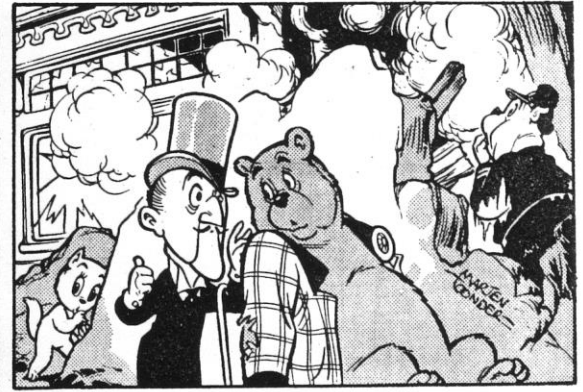
Bill Bark hade just blivit synlig i bråten och han såg ganska skuldmedveten ut.

- Hur skulle jag kunna veta att det inte bara var ett dåligt skämt? muttrade han.

- Kom ihåg att jag varnade er, Bark! sade Bumble högrdraget. Just då dök den mystiske främlingen upp igen.

- Utsökt arbete! viskade han. Ingen har hittills lyckats få själva polisen att agera aktivt för vår sak.

- I så fall var det på tiden! sade

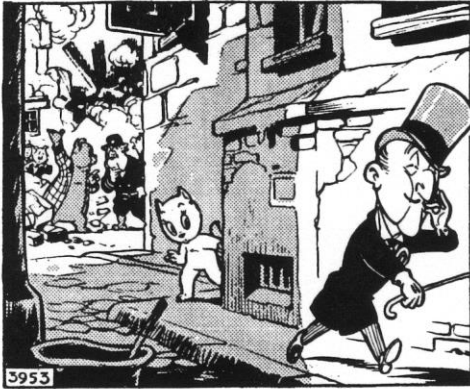

Bumble. Polisen gör ju aldrig någonting för oss gentlemän i vanliga fall!

- Inte så högt! viskade den andre. Men var inte orolig! Er tid är inne och er upphöjelse nära förestående.

Det var ord som på det högsta intresserade och mystifierade Tom Puss...

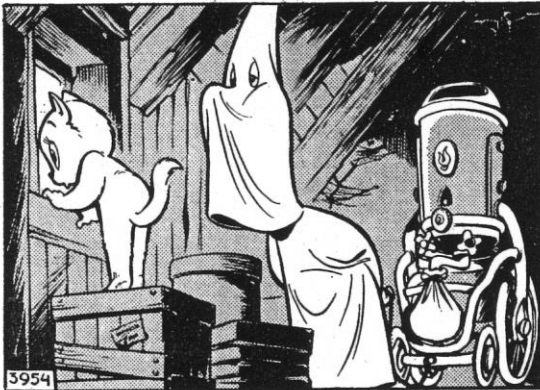
5953
Sir Blesworth-Beltingshire lämnade i hast sprängplatsen men Bumble hölls kvar av polischefen som ville ha en grundlig förklaring. Tom Puss visste att detta skulle ta tid och valde att följa efter främlingen som skyndade iväg längs mörka bakgator till ett förfallet hus. Han anade att denne bar på förklaringen till exploderandet överallt.

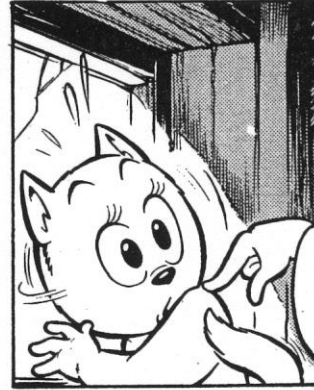
På vinden satt Gentlemännens brödraskap som vanligt församlat i otålig väntan på de senaste sprängrapporterna.
- Ni är sen! påpekade stormästaren. Misslyckades attacken mot uppkomlingshotellet?
- Misslyckades? upprepade sir Blesworth uppspelt. I högsta grad tvärtom, mina herrar! Vår kandidat demon-

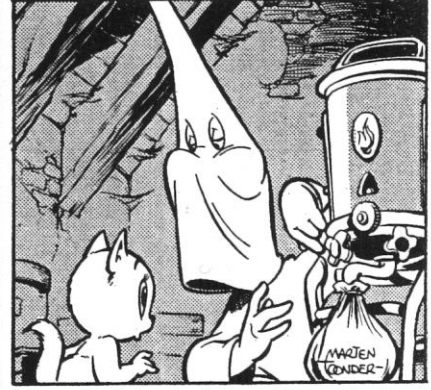
strerade den mest delikata slughet, herr president. Han lyckades rentav lura själv polischefen att utlösa explosionen!
- Synnerligen imponerande, medgav stormästaren. Det synes mig uppenbart att tiden nu är inne att promovera denna högt begåvade kandidat till fullt och oinskränkt medlemskap i vår rörelse!

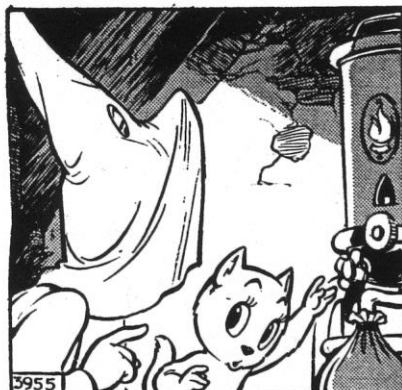
5954
Tom Puss hade inte kunnat slinka in i vindsutrymmet där GENBRÖD höll sitt möte, men han ville inte ge upp.
- Om jag följer taktarinnan kanske jag hittar ett vindsfönster som jag kan kika in genom, tänkte han.
Men just som han var på väg ut på taket blev han överraskad av en maskerad figur med en underlig maskin i släptåg.

- Hm, hallå... sade Tom osäkert. Han erinrade sig att han sett denna figur någonstans tidigare.
- Hihi, Tom Puss, fnissade figuren. Ska du vara med också? Titta vad jag har här, förresten!
- Du är Wally Waggle! sade Tom Puss lättad.
- Nämen det var inte rättvist, protesterade den andre. Det är inte me-

ningen att du ska känna igen mig. Fast lika bra det, för den här klänningen är för stor.
- Vad gör du i den här underliga rörelsen? undrade Tom Puss.
- Finns det underliga rörelser här? sade Wally och såg sig om. Men strunt i det, titta vilken färsig grej jag gjort! Det är en vattenmanick! Bara vrid på kranen så får du se!

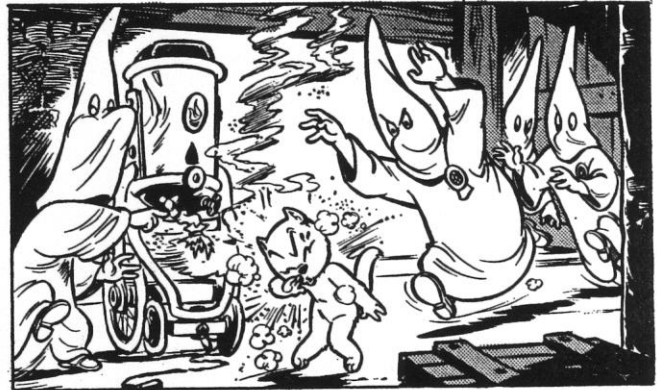

5955
- Varför skulle jag vrida på kranen? undrade Tom Puss misstänksamt.
- På kul bara, sade Wally Waggle. Det är inget farligt, vrid bara!
Tom Puss borde ha förstått bättre, men eftersom han ville vara vän med Wally för att kunna fråga ut honom närmare vred han på kranen - och då exploderade en papperspåse som var ansluten till

maskinen. Den var full med nyspulver och Tom Puss fick ett våldsamt nysningsanfall.
- Hihihi! skrattade Wally som själv var skyddad av sin stora kåpa. Färsigt, va? Du förstår, Tom Puss, nästa gång ska jag ha krut i maskinen och då blir det ännu kuligare! Eller hur?

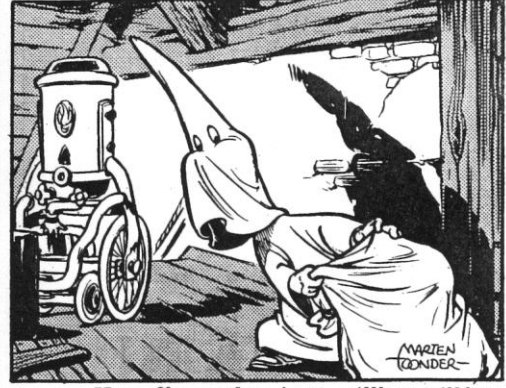
Men Tom Puss kunde inte svara,

för han nös och nös så att tårarna rann nedför hans kinder.

Larmet kunde inte undgå att väcka uppmärksamhet och snart kom GENBRÖD:s medlemmar utströmmande från sitt vindsmöte.

- En spion! skreks det. En inkräktare i vår mitt! Packetet har lyckats smugga in en trojansk häst i våra led. Grip honom!

3956
Tom Puss greps, surrades till händer och fötter och släpades inför GENBRÖD:s stormästare.

- En snok från rännenens djup, minsann! sade denne allvarligt. Som dock kunde gripas och oskadliggöras tack vare ett rådigt ingripande av vår novis!

Wally fnissade.

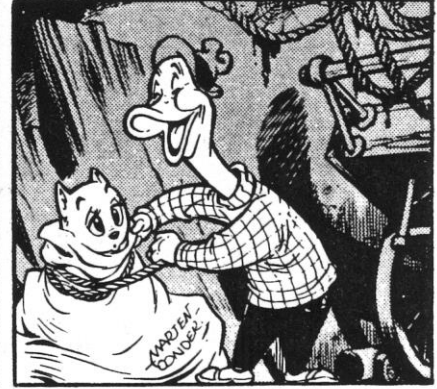
- Därför föreslår jag, fortsatte stormästaren, att vi rehabiliterar novisen till status av kandidat och godkänner hans nya maskinkonstruktion vars värde otvivelaktigt kommer att bevisas vid genomförandet av projekt P!

Mötet mumlade instämmande.

- Kandidat! sade stormästaren, vi anförtror er härmed den grannliga uppgiften att väl vakta denne fånge.

Han får under inga villkor tillåtas smita och släppa lös packet på oss. Sedan kan ni verkställa projekt P. Lycka till!

Kandidat Wally hittade en halvfull tvättsäck i ett hörn, stoppade ner Tom Puss i den och skyndade iväg utan att lyssna till dennes ihållande protester mot behandlingen.

3957
- Släpp ut mig! skrek Tom Puss i tvättsäcken.

- Hihi, tror du ja! fnissade Wally och slängde säck, helvetesmaskin och GENBRÖD-kåpa i en dragkärra. När Tom Puss, dej kan jag inte släppa ut. Killarna däruppe skulle bli syra. Var inte så purken nu, det är ju bara kul vetja!

- Det är inte ett dugg kul! skrek Tom

Puss. Och killarna däruppe är ett gäng förbrytare!

Wally skakade sorgset ogillande på huvudet åt sådant tal och satte full fart med sin kärra genom Bumblestones bakgator.

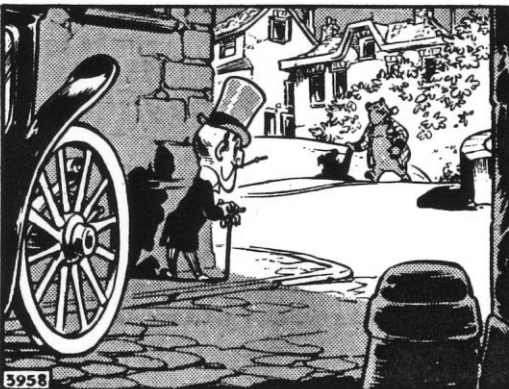
- Du är en grinpelle, sade han till tvättsäcken. Jag gillar inte folk som inte har humor.

- Det finns ingen humor i det här!

ropade säcken. Skulle du förresten skratta själv i en säck med smutskläder?

Wally funderade på detta medan han körde in kärran i sin "Tvetteria" och stängde dörren efter sig.

- Tja, jag sitter ju alltid i smutskläder, sade han, men jag har humor ändå. Men du ska få sticka ut huvet i alla fall, om du trivs bättre så!

3958
Bumble traskade sorgset genom Bumblestone, på jakt efter ett osprängt hotell att bo på.

- Vilket elände för en gentleman av hög andlig resning att allt bara rasar omkring honom, mumlade han bittert. Slott och stadshus och hotell! Jag vill väl men förmår bara sprida förfall, om någon förstår hur jag menar. Om jag

åtminstone visste vem min osynlige fiende är!

I detsamma var den mystiske sir Bleesworth där igen.

- Mina varmaste gratulationer, sade han. Nu är stunden inne!

- Vi... vilken stund? stammade Bumble förskräckt.

- Följ mig! uppmanade den andre. Ni

är kallad att bli fullvärdig medlem av vårt revolterande brödraskap.

Och han ledde Bumble till en väntande vagn. Men denne tvekade.

- Vad då revolterande? undrade han. Mitt tålmod är snart slut och jag...

Hans röst dog bort i ett förfärat gnyende när två maskerade figurer lutade sig ut och ryckte in honom i vagnen.

Bumble stirrade skräckslagen på sina två medpassagerare medan vagnen för iväg med dem.

- V... vad är ni för ena? stammade han.

- Beklagar, men det får ni inte fråga om, sade en av de maskerade. Vi måste förbli främlingar. Det är säkrare så!

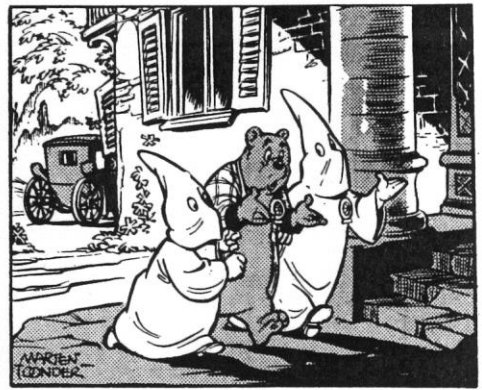
- Säkrare? upprepade Bumble och tog sig samman. Säkrare, säger ni! Ska

det var säkert att kidnappa en gentleman av hög andlig resning som har en känslig konstitution?

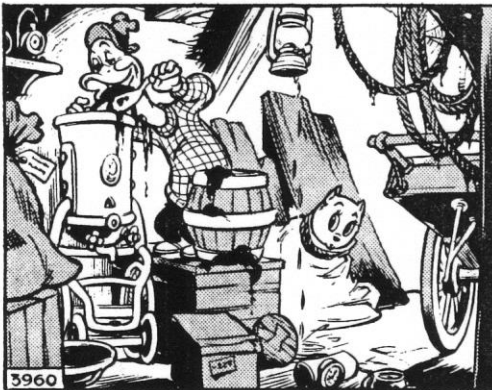
Medpassagerarna antecknade noga hans ord, och med tanke på att en nyss kidnappad gentleman har en hel del att säga hade de full sysselsättning hela tiden medan ekipaget fortsatte ut till en förfallen herrgård ute på landet.

- Allting omkring mig faller sam-

man! fortsatte Bumble sin klagolåt. Om jag bara visste vilka mina fiender är så skulle de få smaka på en gentlemans hela vrede!

- Utmärkt, sade de maskerade främlingarna och slog ihop sina anteckningsböcker. En lysande sammanfattning av den rådande situationen. Men nu är vi framme och måste be er stiga ur!

Tom Puss satt fortfarande bunden i tvättsäcken trots att han med kraft påpekade för Wally att han inte alls trivdes där.

- Grinpelle, sade Wally bara. Inget kul att leka med alls!

Då bytte Tom Puss taktik.

- Snälla Wally, gnällde han. Kan inte jag få vara med och leka jag också? Vad gör du, förresten?

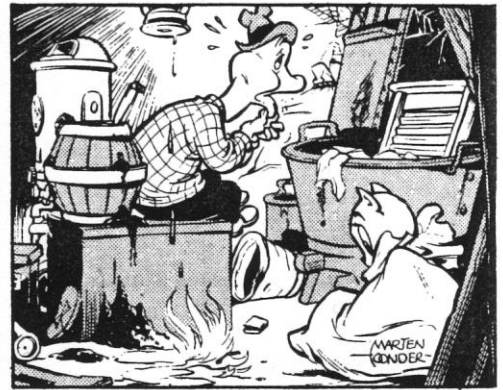

- Stoppar krut i vattenmanicken, såklart, sade Wally. För projekt P.

- Du spiller! varnade Tom Puss.

- Ja, det är mörkt härinne, medgav Wally. Bäst jag tänder.

Därmed hämtade han en läckande fotogenlykta och försökte tända den med den givna påföljden att han svedde fingrarna ordentligt och tappade tändstickan.

- Akta! skrek Tom Puss. Du har spillt fotogen på golvet och nu brinner det!

- Skrik inte åt mig, gnällde Wally. Det svider!

Och han pysslade om sina fingrar, utan en tanke på att flammorna på golvet kröp allt närmare det utspillda krutet.

I sista ögonblicket lyckades Tom Puss kasta sig omkull på golvet med tvättsäck och allt och släcka branden i fotogenpölen genom att rulla sig rakt över den.

- Sådär! sade han argt. Nu slapp du flyga till väders med ditt eget krut. Och nu släpper du ut mig ur säcken, begrips!

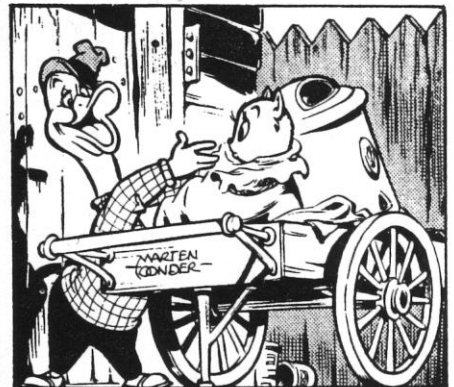
- Börjar du nu igen! klagade

Wally. Jag får inte släppa dig, du hörde själv vad dom sade. Förresten är du en grinpelle!

Han rullade ut den spränggladda "vattenmanicken" ur skjulet och Tom Puss frågade oroligt vart han nu skulle ta vägen.

- Till polisen, såklart! sade Wally. För projekt P. Och om jag gör ett bra jobb där så får jag ett nytt

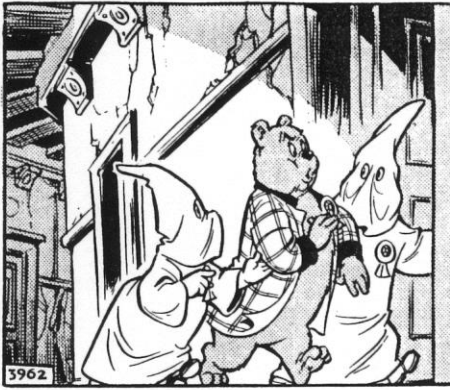

emblem och blir kandidat på riktigt!

Tom Puss hade en obehaglig aning om vad de orden betydde och bad ivrigt att få följa med till polisen.

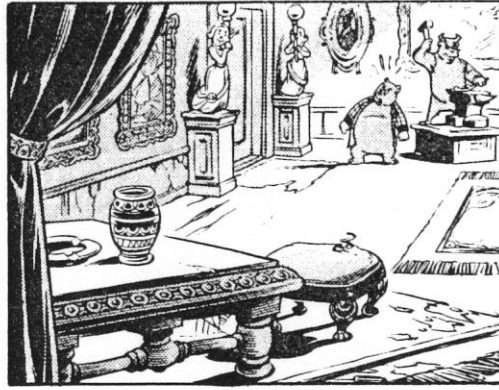
- Okay, sade Wally, Fast då får du lova att vara riktigt tyst i säcken!

Därmed lyfte han säck och helvetesmaskin ombord på sin kärra och satte fart ut på gatan.

- Det här är vår rörelses högkvarter, förklarade en av de maskerade figurer som kidnappat Bumble och fört honom till en förfallen herrgård på landet. Här sker den slutliga prövningen av er kandidatur!

Bumble gav omedelbart upp alla försök att förstå vad den andre talade om.

- Nåväl, sade han. Högkvarter! För mig då till er ledare!

- Inte riktigt än, sade den maskerade. Först måste ni genomgå den föreskrivna prövningen.

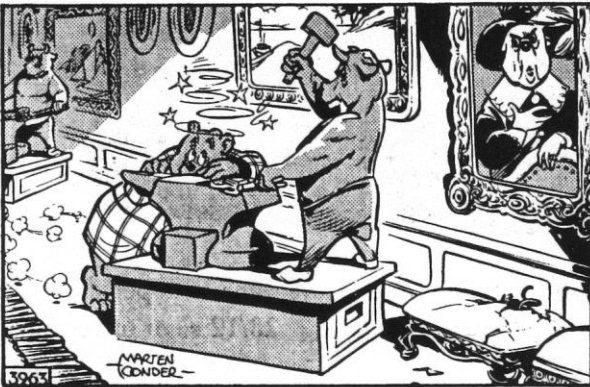
Varpå Bumble föstes in i ett tungt möblerat rum. Han greps av fasa när han hörde nyckeln vridas om i låset bakom honom.

- Jag är i mina fienders vald! utbrast

han. Det var en fälla. Men så lätt får ni mig inte! Släpp ut mig! En gentlemans vrede känner inga gränser!

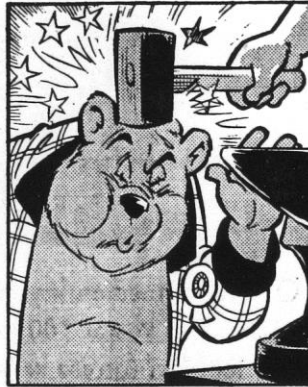
Han stampade i golvet för att ge eftertryck åt sina ord och då frigjordes en mekanism i en staty intill. Statyn föreställde en smed med en stor hammare i handen, och den slog han nu rakt i huvudet på stackars Bumble. . .

Bumble raglade omtöcknad omkring i rummet innan han landade vid en annan staty som tyvärr också var av Vulcanus-typ.

- Vilket fasans hus! kved han. Till och med möblerna är fientliga. Om någon förstår vad jag menar.

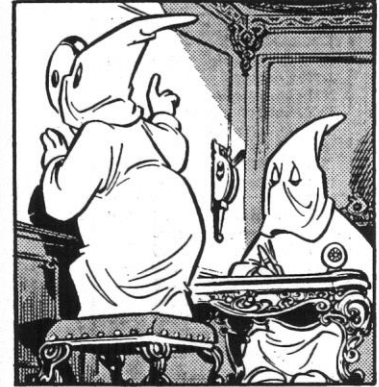
Han tittade upp på en målning av en barsk fältherre och såg tydligt hur dennes ögon följde hans rörelser.

- Till och med porträtten lever, mumlade han med torra läppar. En gentleman förstår sig på sådant.

Han vände sig mot dörren. Men då kom även den andra statyn i rörelse och dunkade honom i huvudet med sin hammare.

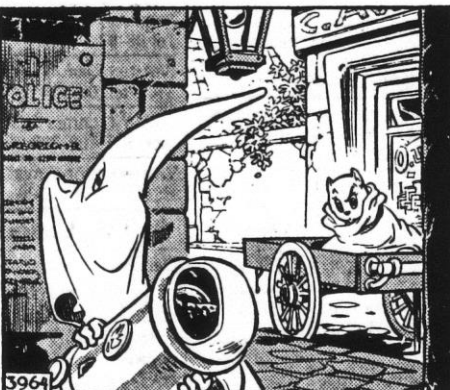
- Kandidaten är svårt affekterad, konstaterade en observatör som från ett angränsande rum iakttog Bumbles

manövrer genom hålen i fältherreporträttets ögon.

- Det hörs, muttrade hans kollega som var fullt upptagen med att skriva ner alla yttranden och läten som utgick från den plågade gentlemanen och uppfångades av dolda mikrofoner.

- En i hög grad ädel karaktär och revolterande gentleman, sade hans kollega beundrande.

Wally Waggle parkerade utanför Bumblestones polisstation och krängde på sig sin GENBRÖD-kåpa.

- Nu ska vi ha kul, Tom Puss! sade han.

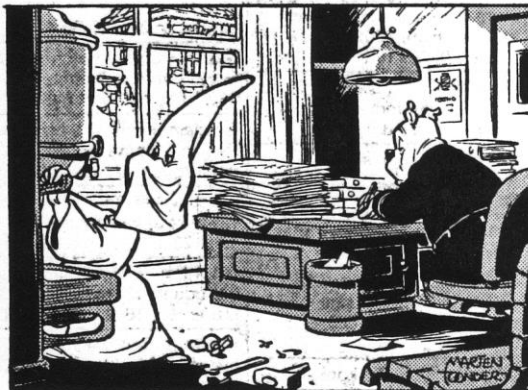
- Kul, jotack, muttrade Tom Puss och slet frenetiskt i de rep som band honom. Så lagom kul när en intelligensbefriad gås fyller en hel polisstation med krut! Men i den där spök-

dräkten blir han väl hånkad omgående.

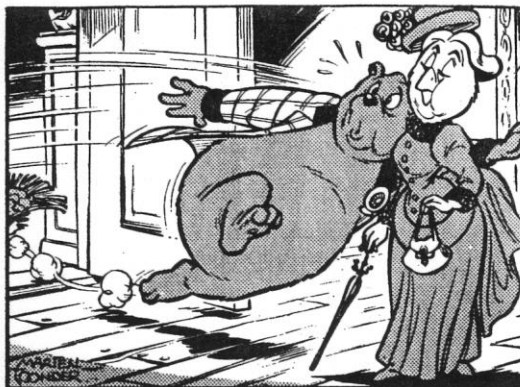
Men så skedde inte. På polisstationen satt bara polischefen Bill Bark som var omtöcknad av sömnbrist. När besökaren obekymrat började sätta upp en apparat på väggen tog han för givet att allt var som det skulle.

- Fast rörmontörerna har bra kons-

tiga arbetskläder numera, tänkte han. Är det där en ny sorts varmvattenberedare? Beställd av borgmästaren, gissar jag. Ingen dum ide!

Och med en suck återvände han till sina utredningar och rapporter. - Inte en enda ledtråd, mumlade han. Om jag åtminstone var åsyna vittne själv till något av dessa sprängattentat. . .

Bumble hade fått nog av herrgårdens otrivsamma inredning som bara slog honom i huvudet med hammare.

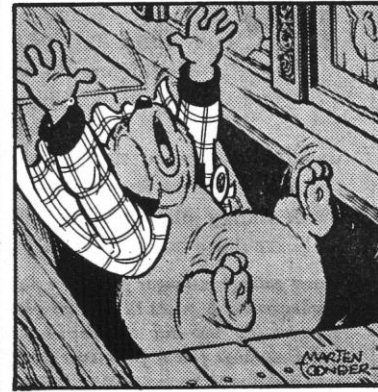
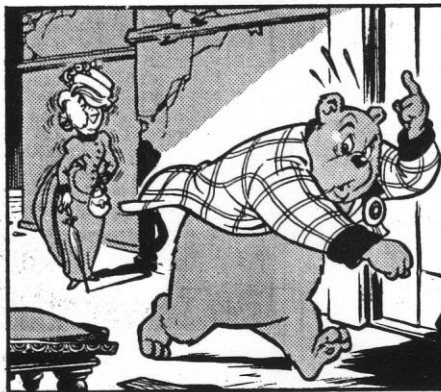
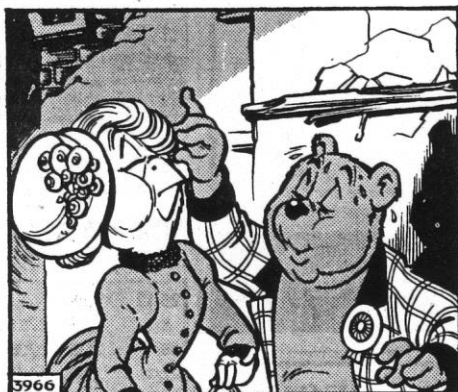
- Jag vill ut! morrade han och stretade med det omedgörliga dörrhandtaget. Det här är ingen lämplig uppehållsort för en gentleman av min känsliga resning och andliga konstitution! Om någon förstår hur jag menar.

Till slut fick han ett raseriutbrott av full stormstyrka.

- Det här finner jag mig inte i! vrålade han. En gentlemen vrede är fruktansvärd, så nu släpper ni ut mig, begrips, om jag så ska göra det själv!

Därmed inledde han ett stormanlopp mot dörren som emellertid helt omärkligt lästes upp just som han nått

toppfart. Sålunda öppnades den sig villigt vid kontakten med den vredgade gentlemanen, och utan att ha fått sin hastighet nämnvärt förminskad fortsatte denne ut i korridoren där han på det mest ogentila sätt kolliderade med en ståtlig dam. Hennes blomsterhatt åkte på sned, men i övrigt mottog hon den påflugna uppvaktningen med enbart ett roat smil.

- U... hursäkta mig, stammade Bumble när han omsider fått sitt allmänna rörelseschema och fattning under kontroll. En vredgad gentleman förgår sig lätt en smula. Jag menar att atmosfären här i huset är litet, hm, tät. Jag menar att jag ville ut, men dörren var öppen fast den var låst. Fast tvärtom. Om ni förstår hur jag menar.

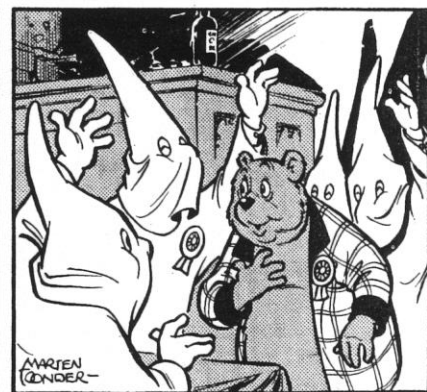
Den ståtliga damen log fortfarande men svarade inte.

- Om ni tillåter, fortsatte Bumble med en ridderlig bugning, så har er hatt åkt litet på snisk. . . Han avbröt sig och försökte sig på en chevaleresk om ock något avig korrigerande av den främmande damens yttre. Men när han nu rörde vid henne upptäckte han att hon var en docka, fastskruvad i golvet.

I hennes huvud satt en dold mikrofon som förmedlade allt han sade till hans plågoandar i nästa rum.

- Vilket grymt skämt! muttrade han. Att driva så med en gentlemen bästa sidor!

- Men jag ska minsann få tag i er! röt han åt väggarna. Jag ska söka igenom detta hus från golv till. . . hjälp!

När Bumble omsider vågade öppna ögonen fann han sig omgiven av ett halvdussin maskerade figurer i våningen under.

- Gratulerar! sade en av dem. Ni har med heder genomgått provet som bevisar att ni är en riktig gentleman!

- Hmpff. . .? genmålde sagde gentleman. Prov?

- Ja, det är sista steget för fullt

medlemskap i vår rörelse, förklarade en annan figur. Ni hanterade attentaten på ett beundransvärt sätt, och det återstod bara att testa era andliga kvaliteter. Och en gentleman provas på bästa sätt när han är ensam och utsatt för besvärigheter!

- En gentleman är alltid ensam, muttrade Bumble.

- Och ert uppträdande var högst

berömvärd! fortsatte den andre. Förfinat och drastiskt i lika delar.

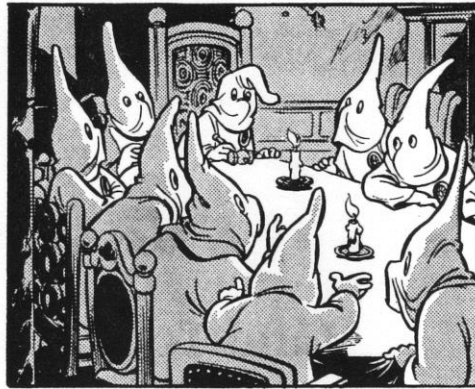
- Asch, det var bara sådant som min käre far lärde mig, sade Bumble blygsamt. Men varför. . . ?

- Och därför, fortsatte den första figuren dramatiskt, drar jag mig nu tillbaka som stormästare för GENBRÖD. Den posten tillkommer blott en person - ni själv!

Bumble begrep ingenting utom att han befann sig i en krets av gentlemän. Deras emblem och uttryckssätt bevisade den saken, så när han nu erbjöds stormästarembetet i Gentlemännens brödraskap accepterade han med glädje och ikläddes omgående en passande kåpa.

- Ni får ha överseende med att huvan inte är stärkt, sade hans på-

klädare. Vår tvättinrättning är inte vad den borde vara. Var så god och tag plats!

Bumble slog sig ner och tittade på de andra genom huvans ögonhål. - Ja, vad gör vi nu om ni förstår hur jag menar?

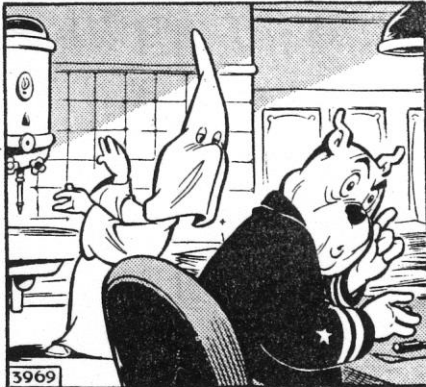
- Jag föreslår att vi diskuterar attentaten, sade en av de församlade.

- Ja, bra idé! utropade Bumble. De är skamliga! Vad ska vi göra åt dem?

Den följande tystnaden präglades av kall förvirring.

- Det var beklagligt att ni inte är nöjd, sade till slut förre stormästaren. Låt oss avvakta rapporterna från vår andre kandidat! Han befinner sig på polisstationen just nu.

Polischefen dånade över sina papper medan den maskerade rörmontören satte fast varmvattenberedaren på väggen bakom honom. Men plötsligt hördes svaga skrik på hjälp.

- Jaha, nu var det klart! fnissade montören. Barå vrid på kranen så händer det - hihi!

Men polischefen var redan ute på gatan på jakt efter upphovet till nödro-

pen. Där fick han se Tom Puss' huvud sticka upp ur en smutsig säck i en kärra.

- Släpp ut mig! ropade Tom Puss. Fort, innan hela polisstationen flyger i luften!

- Vad menar du, pojk? undrade polischefen och befriade honom. Och vad gör du här i kärran? Har du blivit kidnappad?

- Ja, pustade Tom Puss och krängde sig ut ur säcken. Men det är ett nytt sprängattentat på gång, så vi...

- En sak i sänder nu! sade Bill Bark. Kom in och redogör lugnt och sansat för vad du vet. Jag ska bara tvätta händerna först.

- Låt bli! skrek Tom Puss men det var redan för sent.

När Bill Bark vred på kranen svarade varmvattenberedaren med att flyga i tusen bitar.

- Va... va... vabattenbredaren, stammade polischefen. Den var en bomb!

- Ja, stönade Tom Puss. Jag försökte tala om det för er, men ni ville inte lyssna och nu står allt i ljusan låga.

- Det brinner! instämde polischefen

och kom på fötter. Fort, var finns en hel telefon? Vi måste ringa brandkåren!

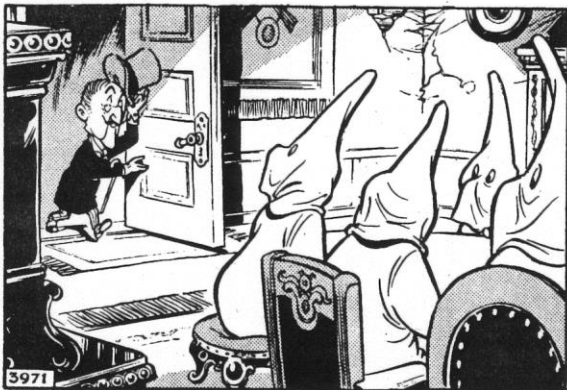
- Strunta i det, sade Tom Puss. Vattenledningarna slets sönder av explosionen så vattnet kommer att släcka elden utan vår hjälp. Men om ni bara hade hört på...

- Hört på och hört på! sade polischefen retligt. Allt ska jag höra på! Jag

gör inget annat än lyssnar och förhör folk. Och allt ska skrivas i rapporter. Och vad har jag för glädje av det nu? Titta här! Svedda papper överallt. Och ännu en uniform åt fanders! Nu måste jag börja om från början igen.

- Nej, sade Tom Puss. Jag vet var vi kan få upp ett spår. Följ med mig, polischefen!

– Goda nyheter, mina herrar! sade sir Bleesworth vid GENBRÖD:s nästa möte. Vår novis klarade av polisstationen med en falsk varmvattenberedare!

– En vad för något? undrade den nye stormästaren Bumble. Varmvatten på polisstationen? Vad menar ni, om ni förstår hur jag menar.

– Tja, sade sir Bleesworth med

ett menande leende, polischefen tvättade händerna i sitt nya varmvatten. Med stor framgång, skulle jag vilja säga. Haha!

– Haha, upprepade Bumble oförstående.

– Så i överförd bemärkelse kan man därmed säga att vår novis gjorde rent hus på polisstatio-

nen! fortsatte kontaktofficeren i upprymd ton. Och därför tar jag mig nu friheten att föreslå att vi antager denne lovande novis som fullvärdig kandidat i vår rörelse!

– Instämmer, sade stormästare Bumble. Envar som städar polisstationer så bra måste vara en utmärkt person. Om någon förstår hur jag menar.

Sir Bleesworth-Beltingshire öppnade dörren och släppte in den sprängglade GENBRÖD-novisen.

– Hejsan gott folk, fnittrade denne. Kul!

Bumble tittade häpet upp för han kände igen rösten. Men sir Bleesworth var redan i färd med att överlämna ett nytt emblem till novisen.

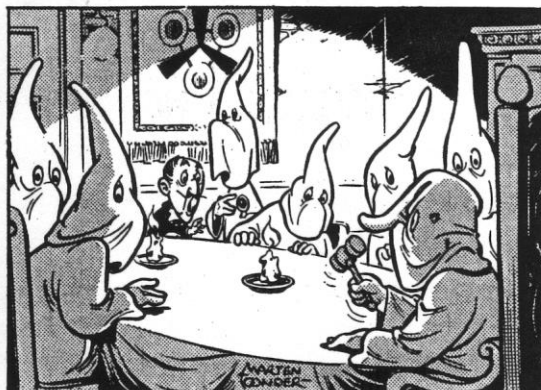
– Och se nu till att ni inte än en gång

förlägger detta ärofulla märke, sade han. Om det faller i orätta händer...

– Ingen risk! sade novisen. Jag ska sy fast den på min klänning med björntråd så den inte trillar bort någomer.

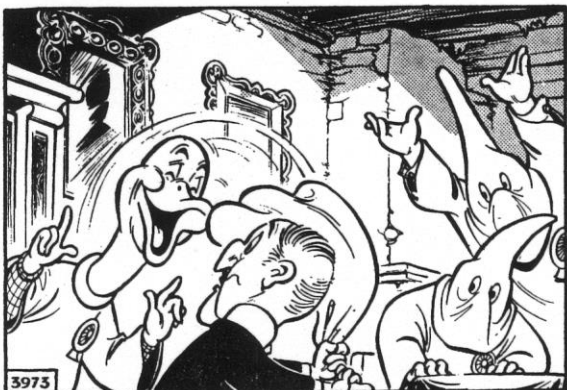
– Hm! sade kontaktofficeren kallt. Det låter lovande. Kom ihåg att varje fullvärdig medlem av vår rörelse mäs-

te vara en förfina gentleman som inte tål packets närvaro!

– Ja, seså, herr Waggle, sade Bumble. Fnittra inte så opassande! Det stör herrarna här!

Hans ord sände en chockvåg genom rummet och förre stormästaren mumlade bestört: – Wally Waggle? Det är ju han som tvättar åt oss!

– Wally Waggle? upprepade sir Bleesworth och ryckte kåpan av novisen. Han som sköter vår tvätt! Är detta möjligt?

– Tittut! fnissade Wally.

– Hur har ni nästlat er in här? fråste sir Bleesworth.

– Det var välan ingen konst, sade Wally. Jag tvättar ju era klänningar och då tyckte jag det kunde va kul att

sätta på mig en själv och hänga med på mötena emellanåt. Färsigt!

– Kväljande! utbrast en av GENBRÖD:s medlemmar. Var ska det sluta när vi inte ens kan skilja avskum från gentlemän?

– Men lyckligtvis genomskådade vår nye stormästare honom utan vidare! påminde en annan medlem, och hela församlingen såg med respekt på Bumble.

– Men den här landstrykaren vet för mycket nu! utropade sir Bleesworth. Han måste likvideras!

– Hihi! fnissade Wally, Ska jag få likvid också? Kul!

Alla de andra såg uppfordrande på Bumble.

– Hm, just det... sade denne osäkert. Likvid – en bra idé. Men låt oss först fortsätta med... med något annat.

5974
Bumble fingrade nervöst på sin flaxiga huva. Han var orolig för vad GENBRÖD tänkte ta sig till med Wally men lyckligtvis blev denne bara inlåst i ett annat rum tills vidare.

– Det var det, sade han. Vad gör vi nu?

– Nu måste vi ta itu med de nästföljande attentaten, sade sir Bleesworth. Här har ni en förteckning över dem.

– Minsann! sade Bumble häpet. Hur har ni fått den?

– Tja, sade sir Bleesworth, en erfaren gentleman anar nog var mobben har sina tillhåll! Och eftersom polisen lyckligen eliminerats kan vi nu fortsätta utan hinder.

Men polisen var långt ifrån eliminerad. Tom Puss hade just visat Bill Bark vägen till Wallys "Tvetteria"-skjul.

– Så förbrytarna tvättar sina kläder här, sade polischefen. Är tvättföreståndaren med i gänget? Wally Waggle, eller hur?

– Ja, men han begriper ingenting av vad som pågår omkring honom, sade Tom Puss. Han är alldeles för korkad för det. Jag tror han bara utnyttjas av de andra. Men titta, här är en säck med en adresslapp på!

5975
På tvättsäcken stod adressen till den förfallna herrgården ute på landet, och inom kort befann sig Tom Puss och Bill Bark sålunda utanför GENBRÖD:s högkvarter där organisationen just höll möte.

– Låt oss fortsätta, sade sir Bleesworth. Det första ärendet på vår lista gäller den totala destruktionsplanen av byggnad B. En synnerligen motbjudan-

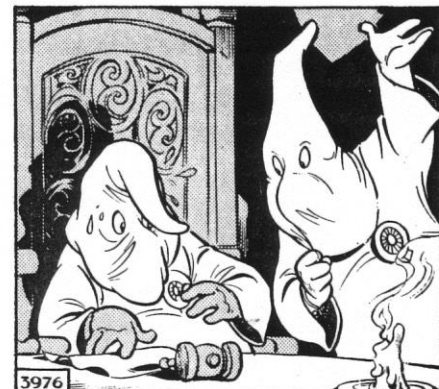
de slottsbyggnad som ägs av värsta sortens uppkomling. Han har redan fått en skarp varning i form av en serie mindre sprängningar men det hjälpte inte. Han har rentav varit fräck nog att genast reparera huset!

– Ja, sade Bumble, inte kan man vänta sig god smak av folk som inte är gentleman. Min käre fader sade alltid att man utan vidare kan döma hunden

efter hundkojan och det håller jag mig till. Och vad Bumblestone Castle anbelangar. . .

Här avbröts han av en spontan applåd av de andra GENBRÖD-medlemmarna och kontaktofficern utbrast med entusiasm: – Fantastiskt! Vår nye stormästare insåg omedelbart att det avsedda målet är Bumblestone Castle!

5976
– Lysande, herr stormästare, utropade sir Bleesworth. Att genast inse att vi avser att spränga Bumblestone Castle, detta monstruösa schabrack!

Ingen märkte att stormästaren sjönk ihop en smula i sin stol.

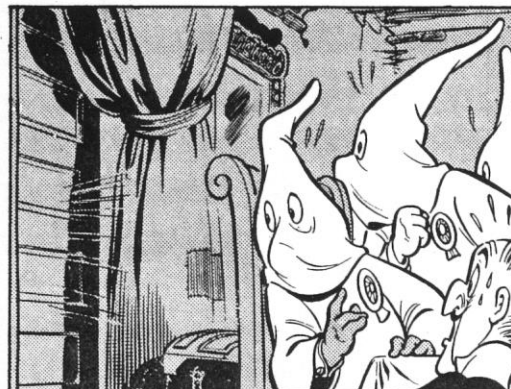
– Jag föreslår, sade en annan medlem av GENBRÖD, att vi gör av med ägaren också – en viss Oliver Bumble.

Annars bygger han bara upp eländet igen! Eller hur, herr stormästare?

Stormästaren kom på fötter och stretade vilt med sin flaxiga huva. – Jag. . . jag protesterar! utropade han. Nu förstår jag vad ni menar – om ni förstår hur jag menar! Jag menar dessa attentat! Min käre fader skulle aldrig. . .

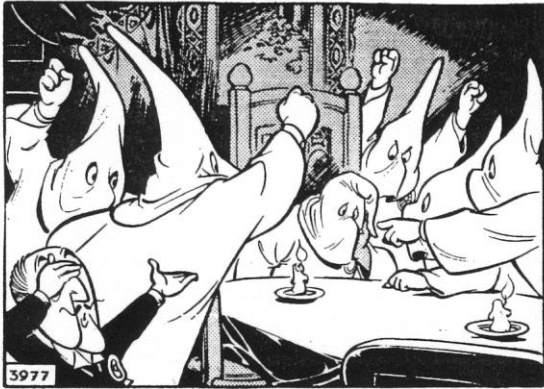
Det blev en stunds förfärad tystnad

men så hördes Wallys griniga röst från rummet intill: – Öppna! Släpp ut mig! Det här är inte snällt av er, Bumble! Bara för att ni blivit ordförande kan ni inte behandla mej hur som helst!

Sir Bleesworth-Beltingshire blev vit i ansiktet. – Bumble, utbrast han. Han kallar vår nye stormästare "Bumble"!

Som en man reste sig GENBRÖD:s medlemmar och omringade sin nervöse stormästare.

- Bumble! ropades det på alla håll. Det är Bumble själv!

- Omöjligt! skrek sir Blesworth desperat. Vår ädle stormästare som med glans klarade alla inträdesprov kan inte vara något avskum från rännstenen. Det är otänkbart att han skulle

äga det där skräckslottet Bumblestone Castle!

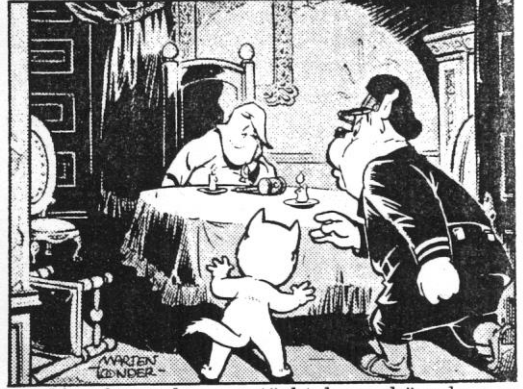
- Bumblestone Castle är inget skräckslott, protesterade stormästaren. Det är en gentlemans slott, och...

- Ve oss! kved kontaktofficeren. Först lyckades den där plebejen till tvättmästare tränga in i våra led! Nu har värsta sortens avskum lyckats uppnå högsta rang och värdighet i vår

rörelse - katastrof! Mina herrar, vi är inte längre kapabla att skilja mellan gentlemän och pack!

Utanför huset stod Tom Puss och Bill Bark och betraktade förundrat den groteska skuggleken på gardinerna.

- Det här huset ska såvitt jag vet vara övergivet, muttrade polischefen. Men det här liknar rena maskeradfesten!

GENBRÖD, Gentlemännens brödraskap, stirrade med avsmak på sin avslöjade stormästare. Sedan vände de och lämnade rummet med sir Blesworth-Beltingshire i spetsen.

- Det återstår oss bara en sak, sade denne tungt. Vår organisation måste omedelbart upplösas!

- Festen är visst över, sade polis-

chefen Bill Bark och närmade sig försiktigt herrgårdens entré.

- Ja, sade Tom Puss, Skuggspelet har slutat. Verkar som om alla har försvunnit. Antagligen gick de ut bakvägen.

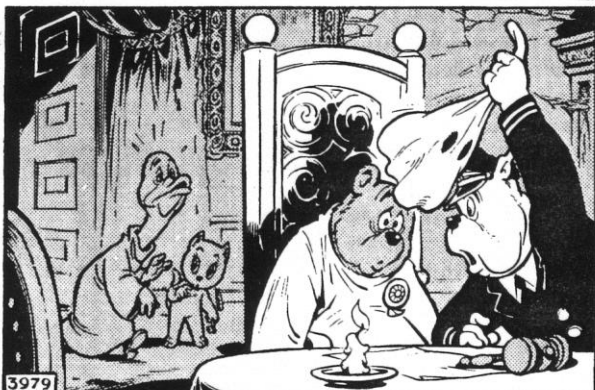
Men när de kom in i stora salen fann de en dyster och maskerad figur som satt ensam kvar vid konferensbordet. Framför honom låg en ordförandeklub-

ba, och en ostärkt huva hängde ner över hans ögon.

- I lagens namn... började polischefen en smula osäkert. Var är era medsammansvurna? Var finns hela gänget?

- Dom har gått, sade den maskerade i trött ton.

Då började det hamra på dörren till ett annat rum och en grinig röst hördes: - Öppna! Jag vill ha likvid!

Tom Puss skyndade sig att öppna dörren och Wally Waggle vacklade ut.

- Inte snällt alls, gnällde han.

- Ett ögonblick, sade Bill Bark. Först ska vi se vem den här spökfiguren är! Och därmed ryckte han huvan av GENBRÖD:s dystre stormästare.

- Bumble! utbrast han förbluf-

fad. Skulle ni vara medlem av det här dynamitgänget? Var är alla era kumpaner?

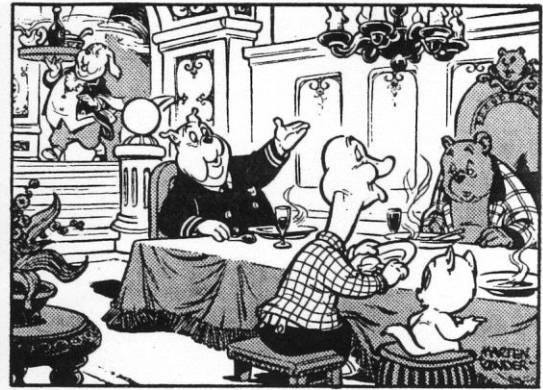
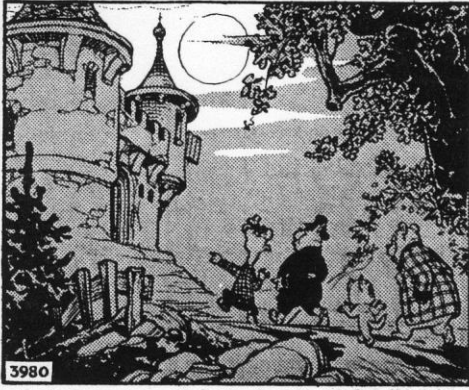
- Borta, sade Bumble tonlöst.

- Ja, det är skamligt! klagade Wally. Dom ville likvidera mig men det ville inte Bumble fast det var så kul!

Bill Bark betraktade honom fundersamt. Det började gå upp för

den tappra polischefen att Bumble tydligen gjort slut på hela attentatsligan helt på egen hand - och dessutom räddat Wally Waggles liv.

- Bra gjort, Bumble! utropade han. Ni är en kraftkarl - även om ni inte ser sådan ut för ögonblicket. Jag förstår att ni är trötta. Kom så ska jag köra er hem!

3980

Det var redan afton när de fyra nådde slottet Bumblestone Castle, och vid det laget var Bill Bark en polischef med mycket trötta öron. Wally Waggle hade utförligt berättat för honom hur färsigt det varit att vara tvättmästare för GENBRÖD, men muntlig framställning är nu inte Wallys starka sida, och ingen utomstående kunde gärna för-

väntas bli klok på varför klänningarna varit för långa och emblemen tappats och varför Bumble varit så stygg fast det varit så kul.

Bumble vandrade tyst i Tom Puss' sällskap och hade inte mycket att svara på sin ungs väns alla frågor. Han suckade när han fick se sitt restaurerade slott, och hans dysterhet höll i sig

trots att Josef raskt trollade fram en liten läcker supé och Bill Bark ingalunda förtröttades i sitt lovprisande av slottsherrens bragder.

Ty det var alltför smärtsamt att inse att orsaken till att han lyckats krossa en hel församling av gentlemän låg i den omständigheten att han själv inte hade betraktats som en gentleman.

3981

En trött och skakad sir Bleesworth-Beltingshire presiderade när GENBRÖD, Gentlemännens brödraskap, höll sitt sista möte.

– Allt är förlorat, sade han. Paketet har definitivt vunnit. Den tid när plebejerna stod respektfullt på vägrenen med mössan i hand för att ge plats åt oss gentlemän är förbi!

Mötet suckade instämmande.

– Men det är värre än så! klagade kontaktofficeren. Den tid är också förbi när en ädelboren med en enda blick kunde skilja mellan patrasch och patricier! Vi, GENBRÖD, gjorde med öppna ögon och sinnen denne vämjelige Bumble till vår egen stormästare! Domen är utan nåd: vi har förverkat vår rätt att existera. Jag måste yrka på att GENBRÖD upplöses!

Och därmed släckte gentlemännen sina facklor och skiljdes i tysthet åt olika håll.

Under tiden hade Bumble ryckt upp sig och höjde sitt glas.

– Den tid är förbi, sade han, då en gentleman förtryckte patraschet! Ensam och tapper måste han nu gå sin egen väg. Jag föreslår en skål för den siste gentlemannen – om ni förstår hur jag menar.